

I det omfang lovforslaget medfører behandling af personoplysninger helt eller delvis ved hjælp af elektronisk databehandling eller ikke-elektronisk behandling af personoplysninger, der er eller vil blive indeholdt i et register, vil behandlingen være omfattet af lov om behandling af personoplysninger (persondataloven), jf. denne lovs § 1, stk. 1, og af databeskyttelsesdirektivet (Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger). Oplysninger, der indgår eller videregives fra manuelle sager, er ikke omfattet af persondataloven og databeskyttelsesdirektivet.

Det vurderes, at lovforslaget indebærer behandling, herunder videregivelse, af følsomme personoplysninger, f.eks. om helbredsforhold, som ikke i alle tilfælde vil kunne finde sted inden for rammerne af behandlingsreglerne i persondatalovens kapitel 4. Behandlingen vurderes imidlertid at være i overensstemmelse med databeskyttelsesdirektivets artikel 8 om behandling af følsomme personoplysninger. Der kan navnlig henvises til artikel 8, stk. 4, om medlemsstaternes mulighed for at fastsætte undtagelser af grunde, der vedrører hensyn til vigtige samfundsmæssige interesser. Som anført under pkt. 1. og 2. ovenfor er lovforslagets formål at udnytte eksisterende viden til at mindske risikoen for, at psykisk syge i fremtiden begår alvorlig personfarlig kriminalitet.

Efter artikel 8, stk. 4, er det desuden en betingelse, at der gives "tilstrækkelige garantier". Den foreslåede ordning om undersøgelse af behandlingsforløb vurderes at indeholde tilstrækkelige garantier. I den forbindelse kan det fremhæves, at der er tale om et meget begrænset antal undersøgelser inden for et nøje afgrænset område, og at formålet med behandlingen af personoplysninger alene er at give mulighed for at analysere og vurdere et behandlingsforløb med henblik på kvalitetsudvikling. Behandlingen af personoplysninger efter lovforslaget har således ikke til formål at danne grundlag for konkrete retlige og faktiske foranstaltninger over for de personer, om hvem der indgår oplysninger i undersøgelse. Behandlingen af personoplysningerne vil endvidere ske i en afgrænset personkreds, der alle er underlagt tavshedspligt. Der lægges endvidere op til, at der skal forsøges indhentet samtykke fra den psykisk syge, hvis behandlingsforløb skal undersøges, og at persondatalovens regler om oplysningspligt og indsigtret, jf. kapitel 8 og 9, finder anvendelse. Endelig forudsættes det, at den i lovforslagets § 5 omtalte beretning ikke vil kunne få en de-

taljeringsgrad, der gør det muligt at identificere de involverede, registrerede enkeltpersoner.

Med hensyn til forholdet til forvaltningsloven bemærkes følgende:

Det fremgår af forvaltningslovens § 28, stk. 1, at oplysninger om enkeltpersoners rent private forhold, herunder om race, religion og hudfarve, om politiske, foreningsmæssige, seksuelle og strafbare forhold samt oplysninger om helbredsforhold, væsentlige sociale problemer og misbrug af nydelsesmidler og lignende ikke må videregives til en anden forvaltningsmyndighed. Videregivelse af de nævnte oplysninger kan derfor som udgangspunkt ikke ske uden samtykke fra den, oplysningen angår.

Det bemærkes, at det må antages, at en række af de oplysninger, som med lovforslaget forudsættes videregivet til henholdsvis Sundhedsstyrelsen og arbejdsgruppen, vil være oplysninger om vedkommende persons rent private forhold, herunder oplysninger om helbreds-mæssige og strafbare forhold.

Det følger af forvaltningslovens § 28, stk. 2, nr. 2, at oplysninger omfattet af § 28, stk. 1, kan videregives til en anden forvaltningsmyndighed, hvis det følger af lov eller af bestemmelser fastsat i henhold til lov, at oplysningerne skal videregives.

Som det fremgår af ordlyden af forvaltningslovens § 28, stk. 2, nr. 2, er det en forudsætning, at der er tale om bestemmelser, der – eventuelt i sammenhæng med andre lovbestemmelser – vil indebære en pligt til at videregive oplysningen.

Efter forvaltningslovens § 28, stk. 2, nr. 3, kan oplysninger omfattet af stk. 1 herudover videregives til en anden forvaltningsmyndighed, hvis videregivelsen sker til varetagelse af offentlige interesser, som klart overstiger hensynet til de interesser, der begrunder hemmeligholdelse, herunder hensynet til den, som oplysningen angår.

Der skal efter bestemmelsen i § 28, stk. 2, nr. 3, foretages en afvejning af på den ene side hensynet til den person, som oplysningen vedrører, og på den anden side hensynet til den offentlige interesse i, at oplysningerne videregives. Anvendelse af bestemmelsen forudsætter, at hensynet til den offentlige interesse, der varetages ved at videregive oplysningen, klart overstiger hensynet til den enkeltes interesse i at hemmeligholde oplysningen. Den endelige afgørelse af, hvorvidt det offentlige interesse i videregivelse klart overstiger den enkeltes interesse i hemmeligholdelse vil bero på en konkret afvejning af de pågældende hensyn i hver enkelt sag.

En pligt til videregivelse vil normalt følge af forvaltningslovens § 31, hvorefter en forvaltningsmyn-